

**Преюдициални въпроси**

- 1) Съобразно правилното тълкуване на правото на Съюза относно общата организация на пазара на вино, по-специално на Регламент № 1308/2013 <sup>(1)</sup>, законосъобразно ли е държава членка да приеме национална мярка, която предвижда минимална продажна цена на дребно за вино в зависимост от количеството алкохол в продаваната стока и която следователно се отклонява от принципа за свободното формиране на цените от пазарните сили, на който се основава в нормалния случай пазарът на вино?
- 2) В контекста на обосноваването със съображенията по член 36 ДФЕС, когато: държава членка е решила, че е наложително с оглед закрилата на човешкото здраве да се увеличи цената на консумацията на търговски продукт — в конкретния случай алкохолни напитки, за потребителите или част от тези потребители; и става въпрос за търговски продукт, по отношение на който държавите членки са свободни да налагат акциз или други данъци (включително данъци или мита, основани на алкохолното съдържание или обем или стойността на продукта или комбинация от такива фискални мерки), допустимо ли е по силата на правото на Съюза и ако е така — при какви условия, държава членка да отхвърли такива фискални методи за увеличаване на цената за потребителя в полза на законодателни мерки, определящи минимални цени на дребно, които нарушават търговията в рамките на Съюза и конкуренцията?
- 3) Когато съд в държава членка е сезиран да се произнесе по въпроса дали законодателна мярка, която представлява количествено ограничение на търговията, несъвместимо с член 34 ДФЕС, може въпреки това да бъде обоснована по член 36 ДФЕС, въз основа на съображението за закрила на човешкото здраве, ограничен ли е този съд да разгледа само информацията, доказателствата или другите материали, с които законодателят е разполагал и е разгледал към момента на приемането на правната уредба? В случай, че не е — какви други ограничения могат да се приложат по отношение на възможността националният съд да разгледа всички налични материали или доказателства, предоставени от страните към момента на постановяването на решението от националния съд?
- 4) Когато от съд на държава членка се изисква, при тълкуването и прилагането на правото на Съюза, да разгледа твърдение на националните власти, че мярка, която иначе представлява количествено ограничение, попадащо в обхвата на член 34 ДФЕС, е обоснована като дерогация в интерес на закрилата на човешкото здраве по силата на член 36 ДФЕС, до каква степен националният съд е длъжен или може да формира — въз основа на материалите, с които разполага — обективно виждане за ефикасността на мярката за постигане на прогласената цел, наличието на най-малко равностойни мерки, които накръпват в по-малка степен конкуренцията в рамките на Съюза, и пропорционалността на мярката изобщо?
- 5) При преценката (в контекста на спор дали мярката е обоснована по съображение за закрила на човешкото здраве по член 36 ДФЕС) дали съществува алтернативна мярка, която не е увреждаща или най-малкото е в по-малка степен увреждаща по отношение на търговията в рамките на Съюза и на конкуренцията, легитимно основание за отклоняването на тази алтернативна мярка ли е фактът, че последиците от тази алтернативна мярка, макар и да не са напълно равностойни на оспорената по член 34 ДФЕС мярка, могат да доведат до други допълнителни ползи и да отговорят на по-широка, общовалидна цел?
- 6) При преценката дали национална мярка, призната или преценена като количествено ограничение по смисъла на член 34 ДФЕС, което може да бъде обосновано със съображенията по член 36 ДФЕС, и по-специално при преценката на пропорционалността на мярката, до каква степен съдът, натоварен с тази функция, може да вземе предвид собствената си преценка за естеството и степента, до която тази мярка представлява количествено ограничение, несъвместимо с член 34 ДФЕС?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 347, стр. 671)

**Преюдициално запитване от la cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 11 юли 2014 г. — Les Jardins de Jouvence SCRL/État belge**

(Дело C-335/14)

(2014/C 339/06)

Език на производството: френски

**Запитваща юрисдикция**

Cour d'appel de Mons

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Les Jardins de Jouvence SCRL

Ответник: État belge

**Преюдициалните въпроси**

1. Съставлява ли организация, която има по същество социален характер, и извършва доставки на „услуги и стоки, тясно свързани със социалните грижи и социалното осигуряване“ по смисъла на член 13 А, параграф 1, буква ж) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година „относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа <sup>(1)</sup>“ (понастоящем член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка добавена стойност <sup>(2)</sup>) дом за настаняване и услуги за възрастни хора по смисъла на décret du Conseil de la Région wallonne du 5 juin 1997 relatif aux maisons de repos, résidences-services et aux centres d'accueil de jour pour personne âgées de soixante ans au moins [Наредба на Съвета на област Валония от 5 юни 1997 г. относно старческите домове, домовете за настаняване и услуги за възрастни хора и дневните центрове за възрастни хора над шестдесетгодишна възраст, [който отдава] срещу заплащане частни помещения за настаняване, проектирани за едно или две лица, включващи обзаведена кухня, хол, стая и обзаведена баня, като по този начин им се дава възможност те да водят самостоятелен живот, както и различни факултативни услуги, предоставяни възмездно, с цел печалба, които не са ограничени само за лицата, настанени в домовете за услуги за възрастни хора ([...] ресторант-бар, [...] фризьорски и козметичен салон, [...] зала за кинезитерапия, [...] ерготерапевтични дейности, [...] пералня-сушилня, [...] здравен пункт и пункт за вземане на кръв, [...] медицински кабинет)?
2. Различен ли би бил отговорът на този въпрос, ако съответният дом за настаняване и услуги за възрастни хора получава за доставката на съответните услуги субсидии или каквато и да е друга форма на предимство или на финансиране от страна на публичните власти?

<sup>(1)</sup> ОВ L 145, стр. 1

<sup>(2)</sup> ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Amtsgerichts Sonthofen (Германия), постъпило на 11 юли 2014 г. —  
Наказателно производство срещу Sebat Ince**

(Дело C-336/14)

(2014/C 339/07)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Amtsgericht Sonthofen

**Страни в главното производство**

Sebat Ince

Друга страна в производството: Staatsanwaltschaft Kempten

**Преюдициални въпроси**

I. Относно първото обвинение за (извършено през януари 2012 г.) деяние и второто обвинение за извършено през периода до края на юни 2012 г. деяние:

1 а) Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че на органите за наказателно преследване е забранено да санкционират посредничество при залагания върху резултатите от спортни състезания, извършено без германско разрешение за лицензирани в други държави членки на ЕС оператори на залагания, когато посредничеството предполага операторът също да притежава германско разрешение, но по силата на противоречаща на правото на Съюза законова уредба („монопол в областта на залаганията върху резултатите от спортни състезания“) на националните органи е забранено да издават разрешение на частни оператори на залагания?

1 б) Ще бъде ли различен отговорът на въпрос 1 а) ако в една от петнадесетте германски федерални провинции, които съвместно са въвели и съвместно изпълняват държавния монопол в областта на залаганията върху резултатите от спортни състезания, в рамките на процедури по налагане на забрана или на наказателни производства държавните органи твърдят, че законовата забрана за издаване на разрешение на частни доставчици не се прилага в случай на евентуално искане за издаване на разрешение за организиране или за посредничество в тази федерална провинция?